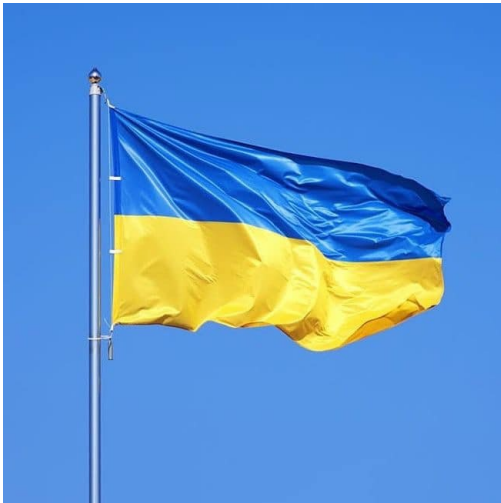

23 серпня - День Державного Прапора України

Переглядів: 42

23 серпня 2024

23 серпня щорічно, починаючи з 2004 року, в Україні вшановують один з трьох ключових державних символів – синьо-жовтий стяг. Це також національний символ. Символ нашої української ідентичності. Символ боротьби за волю.

Синьо-жовте поєднання утвердилося як українські національні кольори під час європейської «Весни народів» у 19 столітті. Але загалом ця символіка з нами зі значно давніших часів.

Поєднання блакитного тла та жовтого малюнку зустрічається в символіці українських населених пунктів, починаючи з часів Русі. Козаки використовували синє тло та малювали жовті хрести, небесні світила та зброю на полкових і сотенних знаменах.

Під час хвилі європейських революцій 1848 року, названої «Весна народів», синьо-жовтий стяг утвердився вже як прапор українського народу. Тоді, у червні 1848-го, таке знамено вперше підняли над ратушею у Львові.

На Наддніпрянщину, яка була в складі Російської імперії, синьо-жовтий прапор як символ української національної боротьби прийшов після подій революції 1905–1907 років. А вже за десятиріччя, у 1917-му, він став офіційним стягом української державності. Під синьо-жовтими прапорами відбувалися маніфестації українців. З ними українські воїни 100 років тому вирушали в бій. У квітні 1918-го синьо-жовті прапори підняли над кораблями Чорноморського флоту у Севастополі.

А після втрати незалежної української держави синьо-жовтий прапор залишався символом національної боротьби та спроб відновити державність у різних регіонах України.

Навіть в радянській Україні були спроби піднести національний прапор. 1 травня 1966 року над будинком Київського інституту народного господарства у Києві (нині Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана) замість червоного прапора зранку височів синьо-жовтий. Студент Георгій Москаленко та робітник Віктор Кукса, які це зробили, планували викликати неабиякий резонанс – прапор мали побачити студенти і робітники заводу «Більшовик», що зранку збиратимуться в колони на першотравневу демонстрацію. Через 9 місяців КГБ знайшов сміливців. Вони отримали відповідно 3 та 2 роки таборів суворого режиму.

22 січня 1973-го в Чорткові на Тернопільщині Володимир Мармус із вісьмома товаришами вивісив 4

національні прапори.

26 квітня 1989-го у Львові під українським прапором відбувся мітинг пам'яті жертв Чорнобильської трагедії, а 22 травня того ж року – Шевченківське свято в Києві. 23 березня 1990 року він з'явився над Тернопільською міськрадою; 3 квітня – над Львівською ратушею; 24 липня – урочисто піднятий над Київською міською радою.

4 вересня 1991 року національний синьо-жовтий прапор замайорів над Верховною Радою України. А за кілька місяців, 28 січня 1992-го, ВРУ офіційно затвердила його Державним Прапором України.

Відтоді український прапор піднімали над Еверестом. Він майорів на зустріч антарктичним вітрам на станції «Академік Вернадський». Літав у космос з Леонідом Каденюком. Вертолітним ронделем на фюзеляжі пролітав над смарагдовими джунглями Конго в складі миротворчої місії. Піднімався на п'єдестал разом з олімпійськими чемпіонами, починаючи з 1996 року. Стрічками майорів на куртках і рюкзаках протестувальників під час Революції гідності. Нескорено йшов на зустріч солоним вітрам та російським окупантам на тральщику «Черкаси» в Криму. Сьогодні прапор – з нашими військовими на їхніх плечових шевронах, у рюкзаках та на позиціях. Вони бережно підписують його своїми позивними побратимам на пам'ять. Він майорить над вільними і звільненими містами України. А українці на окупованих територіях чекають, коли він знову з гордістю розвіватиметься у їхніх містах, селищах та селах.

Слідкуйте за новинами Могилів-Подільської міської ради також у соціальних мережах

